

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7C/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213201400
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8213201400.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému Š. C., H.. X.X.XXXX, C. H. K. XXX/XX, T., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica IČO: 42264154 zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 113,38 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 99,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.5.2010 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01, IČO: 35 923 130 sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 28.2.2013 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 113,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.5.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 20.6.2007 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 414,92 eur. Podľa Zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 40 mesačných splátkach v sume 9,96 eur. Žalovaný do dňa podania návrhu uhradil z požičanej sumy čiastku 315,52 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca dňa 21.5.2010 písomne vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, ktoré neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 113,38 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 14.6.2014. Uviedol, že súhlasí, aby ho zastupoval vedľajší účastník a že súhlasí s námietkou premlčania.

Podaním zo dňa 24.4.2013 Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica IČO: 42264154 zast. JUDr. A. E., advokátom so sídlom Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, oznámilo vstup subjektu ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného.

Podaním zo dňa 24.1.2014 namietol premlčanie nároku žalobcu v 2 - ročnej premlčacej dobe podľa § 100 ods. 1 OZ a 107 OZ, nakoľko žalobca mohol právo prvý raz vykonať dňom nasledujúcim po odstúpení od zmluvy. Poukázal na znenie výzvy na zaplatenie, kedy došlo k výzve na okamžitú

úhradu všetkých splátok jednorázovo z dôvodu porušenia povinnosti splácať pôžičku riadne a včas. Z uvedeného vyplýva, že žalobca od zmluvy odstúpil a dňa 24.5.2010 začala plynúť 2 - ročná premlčacia lehota. Žalobu podal až dňa 28.2.2013. Došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, pre právny dôvod, ktorý odpadol. Preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať trovy konania.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 113,38 €, teda jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie (§ 115a ods. 2 O.s.p.) a preto v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p. súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 18.12.2014. Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok 060 01, IČO: 35 923 130 uzatvoril so žalovaným dňa 20.6.2007 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, č. zmluvy XXXXXXXXXX (označená ako zmluva o pôžičke - internetová), predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky (finančné plnenie)

v sume 9.490,- Sk, t.j. 315,01 eur. V zmluve bolo dohodnutých 40 splátok po 300,- Sk, t.j. 9,96 eur mesačne, RPMN bola dohodnutá vo výške 15,36 %, spôsob splácania - poštovou poukážkou, akontácia 5 % - 500,- Sk, t.j. 16,60 eur, celková suma pôžičky 12.500,- Sk, teda 414,92 eur, deň splatnosti a deň splatnosti prvej splátky neuvedený, akcia 300,- Sk/ 3 min. Predmetom financovania pôžičky bol nábytok v kúpnej cene 9.990,- Sk, teda 328,62 eur u predajcu - sprostredkovateľa K. E.- Nábytok, Bardejov. Na začiatku zmluvy sú uvedené údaje o dlžníkovi a veriteľovi. V spodnej časti zmluvy sú oveľa menším písmom ako sú udávané údaje o klientovi - dlžníkovi, udávané informácie (predtlačené), že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj VOP) a že klient svojim podpisom okrem iného potvrdzuje, že je oboznámený z ich obsahom, že s nimi súhlasí, že ich prevzal a že nemá výhrady, a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež je tam zakotvená dohoda o zrážkach zo mzdy, súhlas s poskytnutím údajov dlžníka. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú VOP (ešte drobnejšie písmo, skoro nečitateľné). Obsahom VOP sú aj podmienky zmeny zmluvy, spôsoby a termíny skončenia zmluvného vzťahu, doručovanie a pod., tiež viditeľne predtlačené drobným písmom.

Podmienky splácania pôžičky sú uvedené vo VOP (Všeobecné obchodné podmienky). Tieto VOP sú predtlačené. V čl. 3 VOP je uvedené : spoločnosť zaplatí kúpnu cenu sprostredkovateľovi. Ak sa klient rozhodne zaplatiť akontáciu, zaplatí akontáciu sprostredkovateľovi pri nákupe tovaru, ďalšie splátky spláca v zmysle čl. 6 VOP. V čl. 6 VOP sa udáva : splatnosť je dohodnutá v splátkovom kalendári, inak daná Zmluvou, alebo VOP. Inak do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, nasledujúceho mesiaca od poskytnutia služby alebo uzavretia zmluvy. V čl. 9 VOP je uvedené, že klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka klienta zaplatená v prospech spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia spoločnosti. Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky spoločnosti voči pohľadávkam klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka spoločnosti nie je splatná alebo je premlčaná. Klient nie je bez súhlasu spoločnosti oprávnený jednostranným úkonom započítať žiadne svoje pohľadávky voči spoločnosti. V čl. 12 je zakotvená zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžnej splátky a sankčný úrok vo výške 0,05 % denne (splatný na výzvu spoločnosti) v prípade omeškania s jej zaplatením. Z čl. 1 VOP vyplýva, že pôžičkou sa rozumie spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi. V čl. 15 VOP je rozhodcovská doložka - riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu, alebo pred všeobecným súdom.

Z predžalobnej upomienky vyplýva, že žalovaný pôžičku nesplácal riadne a včas a právny predchodca žalobcu dňa 21.5.2010 ho preto vyzval zaplatiť celú istinu vo výške 102,66 eur - všetky splátky jednorazovo okamžite v zmysle VOP, najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky. Zásielka s výzvou bola vrátená späť ako nedoručená - nedostatočná adresa dňa 27.5.2010.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 a z jej prílohy uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom vyplýva, že postupca postúpil žalobcovi svoju pohľadávku voči žalovanému. Zmena účastníkov konania bola súdom pripustená uznesením súdu zo dňa 25.11.2013, č.k. 7C 133/2013-27.

Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaný uhradil z pôžičky sumu 315,52 eur, z toho akontácia 16,60 eur. Zostatok pohľadávky je 98,32 eur, príslušenstvo 15,30 eur. Neuhradená splátka zo dňa 20.1.2010, dátum poslednej úhrady dňa 28.12.2009, posledný predpis dňa 20.6.2010, omeškanie 985 dní, sankčné úroky 10,32 eur, pokuty za omeškanie 4,98 eur.

Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené podaním zo dňa 21.3.2013.

Zmena účastníkov konania na základe vyššie uvedeného bola pripustená uznesením súdu zo dňa 25.11.2013, č.k 7C/133/2013-27.

Podaním zo dňa 29.3.2014 sa k veci vyjadril žalobca. Uviedol, že nesúhlasí s premlčaním nároku, nakoľko vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania nároku, nakoľko súd prihliada len na námietku dlžníka v zmysle § 100 ods. 1 OZ. Preto má zato, že námietku premlčania uplatnila neoprávnená osoba. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 6C/11/2012. Taktiež namietal trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka ako neúčelné.

Z úradnej činnosti súdu je súdu známe, že právny predchodca žalobcu okrem iného má v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

13d) § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vzniku právneho vzťahu tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru,

náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa 3 ods. 1, 2, 5 cit. zák. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ods. 3 cit. ust. zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa ods. 4 cit. ust. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ods. 5, 6 cit. ust. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 1 ods.2 písm. e) cit. zák. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (ďalej aj OZ) ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 OZ (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.
Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 566 OZ veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.

Podľa § 545 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 OZ ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nar. Vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania žalovaného 31.5.2010 bola úroková sadzba ECB vo výške 1 %, teda výška úrokov z omeškania činí 9 % ročne.

Podľa § 10c cit. nar. (Prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1. februára 2013) ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 48 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa 107ods. 1 -2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek

požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX, č. zmluvy XXXXXXXXXX (označená ako zmluva o pôžičke - internetová) zo dňa 20.6.2007, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky (finančné plnenie) v sume v sume 9.490,- Sk, t.j. 315,01 eur. Uvedenú pôžičku (a sumu) súd považuje úver spotrebiteľský s ohľadom na obsah zmluvy ako aj výkladové pravidlá pojmov uvedených vo VOP. V zmluve bolo dohodnutých 40 splátok po po 300,- Sk, t.j. 9,96 eur mesačne, RPMN bola dohodnutá vo výške 15,36 %, spôsob splácania - poštovou poukážkou, akontácia 5 % - 500,- Sk, t.j. 16,60 eur, celková suma pôžičky 12.500,- Sk, teda 414,92 eur, deň splatnosti a deň splatnosti prvej splátky neuvedený, akcia 300,- Sk/ 3 min. Predmetom financovania pôžičky bol nábytok v kúpnej cene 9.990,- Sk, teda 328,62 eur u predajcu - sprostredkovateľa K. E.- Nábytok, Bardejov. Na začiatku zmluvy sú uvedené údaje o dlžníkovi a veriteľovi. V spodnej časti zmluvy sú oveľa menším písmom ako sú udávané údaje o klientovi - dlžníkovi, udávané informácie (predtlačené), že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej aj VOP) a že klient svojim podpisom okrem iného potvrdzuje, že je oboznámený z ich obsahom, že s nimi súhlasí, že ich prevzal a že nemá výhrady, a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež je tam zakotvená dohoda o zrážkach zo mzdy, súhlas s poskytnutím údajov dlžníka. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú VOP (ešte drobnejšie písmo, skoro nečitateľné). Obsahom VOP sú aj podmienky zmeny zmluvy, spôsoby a termíny skončenia zmluvného vzťahu, doručovanie a pod., tiež viditeľne predtlačené drobným písmom. Podmienky splácania pôžičky sú uvedené vo VOP (Všeobecné obchodné podmienky). Tieto VOP sú predtlačené. V čl. 3 VOP je uvedené: spoločnosť zaplatí kúpnu cenu sprostredkovateľovi. Ak sa klient rozhodne zaplatiť akontáciu, zaplatí akontáciu sprostredkovateľovi pri nákupe tovaru, ďalšie splátky spláca v zmysle čl. 6 VOP. V čl. 6 VOP sa udáva: splatnosť je dohodnutá v splátkovom kalendári, inak daná Zmluvou, alebo VOP. Inak do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, nasledujúceho mesiaca od poskytnutia služby alebo uzavretia zmluvy. V čl. 9 VOP je uvedené, že klient určuje, že akákoľvek peňažná čiastka klienta zaplatená v prospech spoločnosti sa započítava voči pohľadávkam spoločnosti v poradí určenom podľa uváženia spoločnosti. Spoločnosť je oprávnená započítať pohľadávky spoločnosti voči pohľadávkam klienta aj vtedy, ak niektorá pohľadávka spoločnosti nie je splatná alebo je premlčaná. Klient nie je bez súhlasu spoločnosti oprávnený jednostranným úkonom započítať žiadne svoje pohľadávky voči spoločnosti. V čl. 12 je zakotvená zmluvná pokuta vo výške 10 % z dlžnej splátky a sankčný úrok vo výške 0,05 % denne (splatný na výzvu spoločnosti) v prípade omeškania s jej zaplatením. Z čl. 1 VOP vyplýva, že pôžičkou sa rozumie spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej klientovi. V čl. 15 VOP je rozhodcovská doložka - riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu, alebo pred všeobecným súdom.

Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že žalovaný uhradil z pôžičky sumu 315,52 eur, z toho 16,60 je akontácia. Zostatok pohľadávky je 98,32 eur, príslušenstvo 15,30 eur. Neuhradená splátka zo dňa 20.1.2010, dátum poslednej úhrady dňa 28.12.2009, posledný predpis dňa 20.6.2010, omeškanie 985 dní, sankčné úroky 10,32 eur, pokuty za omeškanie 4,98 eur.

Dňa 21.05.2010 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného zaplatiť mu istinu vo výške 102,66 eur - všetky splátky jednorazovo okamžite, najneskôr do 3 dní od doručenia upomienky, nakoľko žalovaný pôžičku nespĺcal riadne a včas. Zásielka s výzvou bola vrátená späť ako nedoručená - nedostatočná adresa dňa 27.5.2010 (súd má zato, že sa dostala do jeho dispozície a že lehota 3 dní na plnenie uplynula dňom 30.5.2010, lehota počítaná odo dňa 27.5.2010 + 3 dní). Žalovaný do dňa podania návrhu uhradil podľa tvrdenia žalobcu a prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok z požičanej sumy čiastku 315,52 eur.

Vyššie uvedené tvrdenia o poskytnutí pôžičky a jej splácaní neboli v konaní rozporované, preto si ich súd osvojil. Výška odplaty za úver sa súdu javí za primeranú, vzhľadom na výšku úveru, dĺžku splácania,

počet splátok (3 roky a 4 mesiace). Súd udáva, že v zmysle údajov udávaných v zmluve a výkladových pravidiel uvedených vo VOP má súd za to, že výška pôžičky, ktorá bola žalovanému poskytnutá je totožná s údajom o finančnom plnení, teda vo výške 9.490,- Sk, t.j. 315,01 eur. Jej súčasťou a teda celkovo poskytnutou sumou nemôže byť aj akontácia vo výške 500,- Sk, t.j. 16,60 eur, nakoľko z čl. 3 VOP vyplýva, že akontáciu zaplatí klient u sprostredkovateľa, teda u predajcu pri nákupe tovaru, teda nemôže byť ani predmetom pôžičky a neplatil ju predchodca žalobcu v rámci úhrady za zakúpený tovar. Aktívna legitímácia žalobcu je preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávok.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď pôvodný žalobca ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu to rovnakým spôsobom upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premlčania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t.j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 9.490,- Sk, vzťahuje sa na predmetnú zmluvu o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa, rovnako § 23a zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Judikatúra súdov už preklenula aj skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy bol v § 52 ods. 1 OZ užší výpočet zmluvných typov spadajúcich pod úpravu zmluvy spotrebiteľských. Spotrebiteľ v týchto zmluvách nemôžu byť znevýhodnený oproti zmluvám uzavretým po novele uvedeného ustanovenia s rozšírením zákonného pojmu zmlúv spotrebiteľských (už aj s poukazom na smernicu 93/13/EHS).

Je nepochybné, že pôvodný žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa

ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby

zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Keďže žalovaný uhradil na účet predchodcu žalobcu sumu 315,52 eur a bol povinný uhradiť sumu 398,40 eur (40 splátok x 9,96 eur), rozdiel činí sumu 82,88 eur. K tejto sume je však nutné pripočítať akontáciu 16,60 eur, ktorá je zahrnutá v platbách od žalovaného a ktorá bola plnená priamo predajcovi, nie na účet žalobcu. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 99,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 31.5.2010 do zaplatenia, keďže je v omeškaní s jej zaplatením. Počiatok omeškania je daný dňom nasledujúcim po dni splatnosti celého dlhu uvedenom vo výzve na zaplatenie.

Vo vzťahu k zostávajúcej sume 13,90 eur s prísl. je nutné dodať, že táto nebola žalobcom bližšie špecifikovaná. Z listinných dôkazov predložených žalobcom však vyplýva, že sa jedná o sankcie za omeškanie dlžníka so zaplatením dlhu (zmluvné pokuty, sankčné úroky). Vzhľadom k tomu, že tieto sankcie vyplývajú zo Všeobecných obchodných podmienok predchodcu žalobcu, ktorých znenie žalovaný nemal možnosť ovplyvniť, či individuálne dojednať, keďže sú vopred vytlačené, naformulované veriteľom, písané drobným písmom, má súd za to, že nemôžu byť sankciami primeranými, a preto ich súd považuje za neprijateľné zmluvné podmienky. Otázkou drobného písma v Zmluvách, či Úverových podmienkach, sa rovnako už zaoberali aj súdy a opakovane vyslovili, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Skutočnosť, že písmo je nečitateľné, pričom obsahuje kľúčové dojednania zakotvujúce povinnosti a sankcie, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009). Preto súd nemohol žalovaného zaviazat' na ich zaplatenie vrátane príslušenstva.

S ohľadom na vyššie uvedené súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (vo vzťahu k istine o zaplatenie 13,90 eur s prísl. a výšky sadzby úroku z omeškania).

Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania nároku súd poukazuje na znenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého je súd povinný zaoberať sa otázkou premlčania nároku z úradnej povinnosti aj bez námietky účastníka - dlžníka.

Keďže vedľajší účastník aj žalovaný vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu (priznaný) nie je premlčaný. Splatnosť dlhu nastala dňom 30.5.2010 a žaloba bola podaná na súde dňa 28.2.2013, teda v rámci plynutia 3 - ročne premlčacej doby ustanovenej v § 101 OZ. V tomto prípade žalobca od zmluvy neodstúpil; uvedené nevyplýva ani z obsahu výzvy na zaplatenie zo dňa 21.5.2010, ktorou došlo k zosplatneniu celého dlhu. Preto nemožno súhlasiť so stanoviskom vedľajšieho účastníka ohľadne odstúpenia od zmluvy a režimu premlčania podľa § 107 OZ. Preto súd námietku premlčania nároku považoval za nedôvodnú, neprihliadal na ňu a priznal žalobcovi právo na zaplatenie v zmysle vyššie uvedeného.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.